

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-992/2025-4

REPUBLIKA HRVATSKA
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Slavka Pavkovića predsjednika vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i suca izvjestitelja, Gordane Jalšovečki članica vijeća, Josipa Turkalja člana vijeća i mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća, u pravnoj stvari I-tužitelja STAKLO PILETIĆ d.o.o., Zagreb, Velikopoljska 3, OIB:09552305750, II-tužitelja ELABORATUS d.o.o., Split, Šibenska 15, OIB:20445512185, III-tužitelja ERCOM d.o.o., Split, Mažuranićevo šetalište 24 A, OIB:59408647742, IV-tužitelja ACO Građevinski elementi d.o.o., Sesvete, Savska cesta 103A, OIB:25074288719, V-tužitelja DRAGIĆ d.o.o., Đakovo, Nikole Tesle 91, OIB:87168163641, VI-tužitelja MEPAS d.o.o., Široki Brijeg, Bosna i Hercegovina, OIB:02532527641, kao pravni sljednik trgovačkog društva METALAC d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, VII-tužitelja KOMJATE d.o.o., Kaštel Sućurac, Put Kruga 9, OIB:92009564551, VIII-tužitelja DOMOFERM d.o.o., Zagreb, Puškarićeva 15, OIB:52720139456, IX-tužitelja PASTOR INŽENJERING d.d., Sveta Nedelja, Rakitje, Novačka 2, OIB:55598634637, X-tužitelja CEDING d.o.o., Bosna i Hercegovina, Široki Brijeg, Matije Gupca 10, tužitelji od I do V, VII, IX i X zastupani po punomoćniku Borisu Vrdoljaku, odvjetniku u Splitu, a tužitelji VI i VIII zastupani po punomoćniku Damiru Sajku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Anić i Partneri u Zagrebu, protiv tuženika VALAMAR RIVIERA d.d. (ranije RIVIERA ADRIA d.d.), Poreč, Stancija Kaligari 1, OIB:36201212847, kao pravnog slijednika iza DUBROVNIK BABIN KUK d.d., zastupan po punomoćniku Nenadu Pešutu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Pešut Galeković Zgombić d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o revizijama tužitelja protiv presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2500/2023-2 od 31. siječnja 2024. kojima je preinačena presuda Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 4. svibnja 2023. i rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 10. svibnja 2023., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-89/2020 od 24. svibnja 2023., u sjednici održanoj 24. veljače 2026.,

r i j e š i o j e:

I. Prihvaćaju se revizija I-V, VII, IX i X tužitelja i revizija VI i VIII-tužitelja i ukidaju se presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2500/2023-2 od 31. siječnja 2024. te se predmet vraća sudu drugog stupnja na ponovno suđenje.

II. O troškovima postupka odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja naloženo je tuženiku isplatiti I-tužitelju iznos od 661.340,27 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. I.), II-tužitelju iznos od 466.956,86 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. II.), III-tužitelju iznos od 114.628,60 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. III.), IV-tužitelju iznos od 181.610,80 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. IV.), V-tužitelju iznos od 22.798,23 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. V.), VII-tužitelju iznos od 53.087,48 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. VI.), IX-tužitelju iznos od 151.917,46 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. VII.), X-tužitelju iznos od 321.389,60 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. VIII.), VI-tužitelju iznos od 61.647,41 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. IX.), VIII-tužitelju iznos od 229.484,46 eura sa zakonskim zateznim kamatama (toč. X.), po stopi kako je to navedeno u izreci prvostupanjske odluke. Odbijen je tužbeni zahtjev kojim je traženo da se naloži tuženiku da naknadi VIII-tužitelju iznos od 45.243,76 eura sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama (toč. II.).

2. Rješenjem suda prvog stupnja ispravljenim rješenjem suda prvog stupnja naloženo je tuženiku naknaditi parnični trošak I-tužitelju u iznosu od 209.166,93 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog I-tužitelj odbijen (toč. I.), II-tužitelju iznos od 139.077,09 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog II-tužitelj odbijen (toč. II.), III-tužitelju iznos od 3.978,67 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog III-tužitelj odbijen (toč. III.), IV-tužitelju iznos od 54.609,26 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog IV-tužitelj odbijen (toč. IV.), V-tužitelju iznos od 10.704,15 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog V-tužitelj odbijen (toč. V.), VII-tužitelju iznos od 24.992,80 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog VII-tužitelj odbijen (toč. VI.), IX-tužitelju iznos od 55.456,70 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog IX-tužitelj odbijen (toč. VII.), X-tužitelju iznos od 96.024,23 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog X-tužitelj odbijen (toč. VIII.), VI-tužitelju iznos od 24.992,79 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog VI-tužitelj odbijen (toč. IX.) i VIII-tužitelju iznos od 83.749,60 eura sa zateznim kamatama kako je navedeno u izreci rješenja suda prvog stupnja dok je za razliku više zatraženog VIII-tužitelj odbijen (toč. X.).

3. Presudom suda drugog stupnja preinačena je presuda suda prvog stupnja u toč. I. izreke na način da su odbijeni tužbeni zahtjevi I-X-tužitelja u cijelosti, dok je rješenjem suda drugog stupnja preinačeno rješenje suda prvog stupnja ispravljeno rješenjem suda prvog stupnja na način da je I-tužitelju naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 64.960,74 eura, II-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku

troškove postupka u iznosu od 54.828,47 eura, III-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 11.345,88 eura, IV-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 18.019,93 eura, V-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 2.224,68 eura, VII-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 5.339,24 eura, IX-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 14.905,37 eura, X-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 31.590,50 eura, VI-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 6.006,64 eura, VIII-tužitelju ja naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 22.469,29 eura (toč. I.), dok je odbijen kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 94.540,11 eura (toč. II.).

4. Ovaj sud je rješenjem broj Revd-2701/2024-4 od 27. svibnja 2025. dopustio I-V, VII, IX i X-tužitelju izjavljivanje revizije protiv drugostupanjske presude zbog pravnog pitanja koje glasi:

„Da li se uprava društva investitora koja je imala dva člana uprave koji su bili ovlašteni za zastupanje društva skupno zajedno sa drugim članom uprave može s uspjehom pozvati na činjenicu da za sklapanje Ugovora o pristupanju dugu temeljem članka 101. Zakona o obveznim odnosima (N.N.br.: 35/05 i 41/08) svoj izričiti pisani pristanak nisu dala oba člana uprave društva, nego samo jedan član uprave društva, a njih dvoje zastupaju društvo skupno, a pozivom na odredbu i primjenu članka 242. stavak 2. ZTD-a (NN broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07 i 146/08)?“.

5. Navedenim rješenjem ovog suda broj Revd-2701/2024-4 od 27. svibnja 2025. dopušteno je i VI i VIII-tužitelju izjavljivanje revizije protiv drugostupanjske presude zbog pravnog pitanja koje glasi:

„Da li se uprava društva investitora koja se sastoji od članova uprave koji su bili ovlašteni za zastupanje skupno zajedno s drugim članom uprave može s uspjehom pozvati na činjenicu da za sklapanje usmenog ugovora o pristupanju dugu /ugovora o djelu/ svoju izričitu suglasnosti i/ili pristanak nije dao drugi član uprave te da li se ta ista uprava društva investitora koja je imala dva člana uprave – direktora koji su bili ovlašteni za zastupanje skupno zajedno s drugim članom uprave može s uspjehom pozvati na činjenicu da za sklapanje usmenog ugovora o pristupanju dugu /ugovora o djelu/ svoj izričiti pisani pristanak nije dao drugi član uprave iako je taj isti član uprave bio prisutan na gradilištu i u obilascima gradilišta i nije se protivio tako dogovorenom načinu nastavka izvršenja radova i plaćanju asignacijom neposredno podizvođačima?“.

6. Postupajući po navedenom dopuštenju tužitelji su podnijeli revizije navodeći pravna pitanja zbog kojih je ovaj sud dopustio izjavljivanje revizije i to pozivom na odredbu čl. 382. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 – dalje: ZPP) predlažući da ovaj sud preinači pobijanu nižestupanjsku presudu, podredno istu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

7. U odgovorima na revizije tuženik predlaže revizije tužitelja odbiti kao neosnovane.

8. Revizije su osnovane.

9. Prema odredbi čl. 391. st. 3. ZPP, u povodu revizije iz čl. 382. ZPP, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem je revizija dopuštena i samo zbog pitanja zbog kojeg je dopuštena.

10. U postupku pred nižestupanjskim sudovima je utvrđeno:

- da su tuženik kao naručitelj i društvo Glavice d.o.o. iz Opuzena kao izvođač sklopili Ugovor o građenju 17. listopada 2008. za izvođenje građevinskih radova za realizaciju projekta zvanog Hotel Lacroma,

- da su tužitelji kao izvoditelji s društvom Glavice d.o.o., kao naručiteljem, sklopili ugovore o kooperantskim radovima za građevinske radove na objektu Hotel Lacroma u Dubrovniku, odnosno da su tužitelji bili podizvođači angažirani od strane glavnog izvođača društva Glavice d.o.o. za građevinske radove na objektu Hotel Lacroma,

- da je nad trgovačkim društvom Glavice d.o.o. iz Opuzena otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-16/2010 od 25. studenoga 2010.,

- da su tužitelji u navedenom stečajnom postupku utužene tražbine prijavili u stečajnu masu trgovačkog društva Glavice d.o.o. „u stečaju“, Opuzen, koje tražbine su istima priznate od strane stečajnog upravitelja trgovačkog društva Glavice d.o.o. – „u stečaju“,

- da je tuženik vršio tužiteljima isplate putem asignacije,

- da su plaćena sva dugovanja tuženika prema društvu Glavice d.o.o. osnovom fiksne paušalne naknade predviđene ugovorom o građenju,

- da iz iskaza svjedoka Hansjorg Schrimana, koji je bio glavni voditelj projekta, proizlazi da je na gradilištu bilo više štrajkova, koji su organizirani od strane podizvođača, iz razloga što im društvo Glavice d.o.o. nije platilo izvedene radove, a da je Niko Koncul, član uprave naručitelja, kod obilazaka i pregleda građevine, koje je vodio, zatražio od podizvođača i to svakog koji je sudjelovao u projektu, da dovede radove do kraja, a da će on račune za radove platiti neovisno o dugovanjima koje je društvo Glavice d.o.o. imalo prema podizvođačima, i da se navedena praksa više puta ponavljala radi čega je svjedok upravnom odboru napisao izvješće,

- da iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da se Niko Koncul obraćao zakonskim zastupnicima podizvođača na način da im je jasno rekao kako je on sada investitor i kako on vrši plaćanja prema podizvođačima, da je Niko Koncul mijenjao projektnu dokumentaciju i naređivao odnosno odobravao vantroškovničke radove, kao i da je isti nekad podizvođače plaćao i bez da su mu ispostavili račune,

- da iz iskaza svjedoka Valenta Šutala proizlazi da je na predmetne obustave radova Niko Koncul reagirao na način da je obećavao kooperantima da će sve biti plaćeno, kao i da je od HBOR-a odobren namjenski kredit isključivo za predmetni projekt, da je prilikom jednog sastanka Niko Koncul obećao plaćanje uz uvjet nastavka s radovima, a kojem sastanku je između ostalih bio prisutan i Mišo Matana,

- da iz iskaza svjedoka Marina Benića, koji je predsjednik uprave PGM RAGUSA d.o.o., vlasnika društva Glavice d.o.o. proizlazi da je je isti sudjelovao u pregovorima s društvom Dubrovnik Babin Kuk d.o.o. i Valamar na kojim pregovorima da su razgovarali o načinu naplate potraživanja podizvođača koji su zahtijevali direktnu naplatu od strane društva Dubrovnik Babin Kuk d.o.o., da su mu direktori tužitelja govorili o obećanju Nike Konkula da će doći do direktne uplate podizvođačima, kao i da mu je dio direktora tužitelja govorilo o obećanju Nike Konkula o plaćanju dodatnih radova,

- da iz iskaza svjedoka Rajka Buretića, koji je voditelj kamenarskih radova kod društva Kamen d.d., proizlazi da je Niko Koncul preuzeo funkciju šefa gradilišta i nadzora, te da se isključivo radilo na temelju obećanja Nike Konkula, kao i da je bio osobno prisutan na sastanku na kojem su bili nazočni Niko Koncul, Mišo Matana, direktor i pravnik Kamen d.d. Valento Šutalo te Jakov Terzić, a na kojem sastanku im se obećalo da će Dubrovnik Babin Kuk d.d. platiti njihova potraživanja putem asignacija,

- da iz iskaza svjedoka Jakova Terzića proizlazi da je isti 2009. bio u svojstvu predsjednika uprave PGM Ragusa u čijem vlasništvu je društvo Glavice d.o.o., da je bio prisutan na sastancima koji su se vodili između izvođača, podizvođača i glavnog investitora kao i na sastanku koji se održao u proljeće 2009. na kojem se Niko Koncul deklarirao kao osoba broj jedan vezano za gradilište te da je isti sebi uzimao za pravo da utječe na projektnu dokumentaciju, da je društvo Valamar turistički projekti d.d. (dalje: VTP) imalo zadaću ovjeriti situacije koje mu je dostavljalo društvo Glavice d.o.o. i proslijediti iste na plaćanje Dubrovnik Babinom Kuku, međutim da takva procedura nije poštovana u situaciji kada bi došlo do obustave radova od strane pojedinih podizvođača, već bi tada situacija bila plaćena parcijalno ili u cijelosti po nalogu Nike Konkula,

- da iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da je Niko Koncul, nakon što je hotel otvoren, promijenio svoju retoriku i razgovore da je počeo usmjeravati prema VTP, kao i da je procedura prijavljivanja van troškovničkih radova u početku poštovana, ali da je do proljeća 2009. ista poštovana parcijalno ili nikako,

- da iz iskaza svjedoka Ive Kralja, koji je najveći pojedinačni dioničar u društvu PGM Ragusa d.d., proizlazi da su Niko Koncul i Mišo Matana svakodnevno obilazili gradilišta i direktno davali naloge podizvođačima što će odraditi, a od strane Nike Konkula da su postojala obećanja da će se radovi platiti, a koja obećanja je isti davao na sastancima koji su se održavali između izvođača, podizvođača i investitora,

- da iz iskaza Ivana Šimovića, koji je bio inženjer u društvu Glavice d.o.o. te inženjer gradilišta za građevinsko obrtničke radove predmetnog gradilišta, proizlazi da se na licu mjesta od strane Nike Konkula vršila izmjena projekta do zadnjeg dana i dobivao

nalog što da se radi te da su u jednom trenutku podizvođači štrajkali, nakon čega da je uslijedilo obećanje Nike Koncula da će sve biti plaćeno, kao i da su uslijedile direktne uplate od strane naručitelja, kao osiguranje da podizvođači nastave s izvedbom ugovorenih radova, a sva plaćanja da su prestala u trenutku kada je hotel otvoren,

- da iz iskaza svih zastupnika po zakonu tužitelja proizlazi da je Niko Koncul, kao direktor tuženika, kada bi tužitelji obustavili radove zbog neplaćanja, davao obećanje podizvođačima o plaćanju za izvršene radove nakon čega bi podizvođači odustali od obustave radova i nastavili s radovima, kao i da svaki od njih iskazuje da ne bi bili nastavili s radovima da nije bilo obećanja danog od strane Nike Koncula,

- da iz povijesnog izvotka sudskog registra za prednika tuženika Dubrovnik Babin kuk d.d. proizlazi da je u spornom razdoblju tijekom 2009. Niko Koncul, kao predsjednik uprave i direktor društva, zastupao društvo skupno s još jednim članom uprave te da je kao član uprave bio upisan Mišo Matana, direktor za kojeg je također upisano da društvo zastupa s drugim članom, odnosno predsjednikom uprave,

- da iz navedenog izvotka proizlazi da je Mišo Matana brisan kao član uprave rješenjem posl. br. Tt-09/879-3 od 5. studenog 2009., kada su upisani Marko Čižmek i Tihomir Nikolaš, također ovlašteni društvo zastupati samo s još jednim članom uprave.

11.1. Na temelju tako utvrđenih činjenica prvostupanjski sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim sukladno čl. 101. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08 - dalje: ZOO) ocjenjujući da su parnične strane riječima odnosno svojim ponašanjem izjavili odnosno očitovali volju za sklapanjem ugovora o pristupanju dugu. Prvostupanjski sud zaključuje da su u predmetnom slučaju ispunjene pretpostavke za sklapanje ugovora o pristupanju dugu obzirom postoji dug glavnog izvođača (Glavice d.o.o. u stečaju) prema podizvođačima-tužiteljima u ovom postupku, da je tuženik kao naručitelj djela putem svog zastupnika po zakonu Niki Koncul pristupio dugu izvođača prema podizvođačima (tužiteljima u ovom postupku) i to dajući tužiteljima izjavu o pristupanju dugu te da su tužitelji, kao podizvođači, prihvatili tu izjavu i to konkludentnom radnjom koja se ogleda u tome da su isti prekinuli obustavu i nastavili s radovima koji su se izvodili na objektu naručitelja. Naime, prvostupanjski sud ocjenjuje da su tužitelji dokazali postojanje duga glavnog izvođača prema podizvođačima obzirom isto proizlazi iz rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku posl. br. St-16/2010 od 25. studenoga 2010. kojim je tužiteljima priznata tražbina prema stečajnom dužniku Glavice d.o.o. u stečaju.

11.2. Nadalje prvostupanjski sud ocjenjuje da prigovor tuženika da Niko Koncul nije bio ovlašten za samostalno zastupanje pravnog prednika tuženika društva Dubrovnik Babin Kuk, ne utječe na činjenicu da je među parničnim strankama sklopljen ugovor o pristupanju dugu jer je u postupku utvrđeno da je Niko Koncul u odnosu na tužitelje nastupao kao osoba koja je ovlaštena na samostalno zastupanje pravnog prednika tuženika društva Dubrovnik Babin Kuk, a ako isti formalno pravno nije bio ovlašten na samostalno zastupanje društva Dubrovnik Babin Kuk, takva činjenica ima utjecaj samo na pravne odnose interno između Nike Koncula i tuženika.

12.1. Drugostupanjski sud je, odlučujući o žalbi tuženika, preinačio prvostupanjsku presudu ocjenjujući sukladno odredbi čl. 241. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07 i 146/08 - dalje: ZTD) da Niko Koncul nije bio ovlašten zastupati društvo bez drugog člana uprave, Miše Matane, kao i da su posljedice sklapanja ugovora od neovlaštene osobe propisane čl. 312. ZOO. Naime, drugostupanjski sud zaključuje da tužitelji tijekom postupka nisu iznosili činjeničnu tvrdnju, niti iz izvedenih dokaza proizlazi da je sklapanje ugovora o pristupanju dugu odobrio tuženik, odnosno da je naknadno suglasnost očitovao drugi član uprave društva Dubrovnik Babin Kuk d.d. Mišo Matana.

12.2. Drugostupanjski sud ocjenjuje da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je Niko Koncul, predsjednik uprave prednika tuženika, u razdoblju izvođenja radova davao tužiteljima izjave da će prednik tuženika isplatiti naknade za izvedene radove, međutim da takvim izjavama prednik tuženika nije sklopio ugovor, jer volju za sklapanje ugovora nije očitovalo ovlašteno tijelo, a podatak o skupnom zastupanju upisan je u sudski registar sukladno odredbi čl. 41. st. 2. ZTD te ima učinak prema subjektu upisa i prema trećima sljedećeg dana od dana upisa u registar.

13. Revidenti u revizijama, kroz postavljena pravna pitanja, problematiziraju suviše formalističku ocjenu drugostupanjskog suda vezanu za valjanost sklopljenog predmetnog usmenog ugovora o pristupanju dugu sukladno odredbi čl. 101. ZOO i čl. 242. st. 2. ZTD, obzirom na okolnosti konkretnog slučaja.

14. Sukladno odredbi čl. 241. ZTD uprava zastupa društvo i u tome je ovlaštena poduzimati sve pravne radnje zastupanja u poslovima, pred sudom i drugim organima vlasti (st.1.). Ako se uprava sastoji od više osoba, a statutom se drugačije ne odredi, članovi uprave ovlašteni su zastupati društvo skupno pri čemu je za očitovanje volje prema društvu dovoljno da je ona očitovana prema jednom članu uprave (st. 2.). Statutom se može odrediti da su za zastupanje ovlašteni pojedini članovi uprave sami ili zajedno s prokuristom, a ako je na to ovlašten statutom, takvu odluku može donijeti i nadzorni odbor (st. 3.). Članovi uprave potpisuju se u ime društva pri čemu moraju navesti tvrtku društva i svojstvo članova uprave (st. 4.). Ako društvo ima samo jednog dioničara, ili kad uz njega dionice društva drži i društvo, pravni poslovi između njega i društva u kojima on zastupa društvo mogu se sklapati pod pretpostavkom iz čl. 41. st. 3. ovog Zakona, pa i kada nije jedini član uprave, ali ih se mora sklopiti u pisanom obliku ili se o tome mora sastaviti isprava s tekstom onoga što je dogovoreno (st. 5.).

15. Prema pravnom shvaćanju ovog suda propisi o (zakonskom) zastupanju trgovačkih društava su prisilne (kogentne) naravi, pa postupanje ugovornih strana protivno njima ima za posljedicu ništavost pravnog posla (tako i Revt-150/07-2 od 30. siječnja 2008.).

16. Međutim, prema mišljenju ovog suda drugostupanjski sud je prilikom primjene materijalnog prava u predmetnom slučaju, obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, pogrešno ocijenio očitovanje volje tijela ovlaštenog za zastupanje tuženika prilikom sklapanja ugovora o pristupanju dugu.

17. Sukladno čl. 101. ZOO ugovorom između vjerovnika i trećega, kojim se ovaj obvezuje vjerovniku da će ispuniti njegovu tražbinu prema dužniku, treći stupa u obvezu pored dužnika.

18. Ugovor o pristupanju dugu je neformalni ugovor koji može biti sklopljen i konkludentnom radnjom (čl. 286. ZOO).

19. Prema činjeničnim utvrđenjima nižestupanijskih sudova proizlazi da je bilo više štrajkova na gradilištu, čiji naručitelj radova je tuženik, a koji su organizirani od strane tužitelja (kao podizvođača koji su sudjelovali u projektu izgradnje) zbog neplaćanja računa od strane izvođača radova. Također proizlazi da su u svrhu nastavka radova održavani sastanci koji su se vodili između izvođača, podizvođača (ovdje tužitelja) i investitora (ovdje tuženika), a na kojima je Niko Koncul, predsjednik uprave tuženika, davao tužiteljima izjave (obećanja) da će prednik tuženika isplatiti tužiteljima naknade za izvedene i buduće radove, nakon čega je dio potraživanja tužitelja i plaćen putem asignacija te su obustavljeni radovi na gradilištu nastavljani po izvršenim plaćanjima.

20. Iz iskaza svjedoka Nike Koncula proizlazi da je na sastancima sa sudionicima gradnje, a u svrhu realizacije ugovornih odnosa, kao i prilikom obilazaka gradilišta, bio prisutan i Mišo Matana član uprave.

21. Ako se na predmetnim sastancima komunikacija s podizvođačima i odvijala na način da je isključivo Niko Koncul usmeno očitovao volju za sklapanje ugovora o pristupanju dugu, sama činjenica da je Mišo Matana prisustvovao tim sastancima, imao uvid u cjelokupni poslovni odnos izvođača s podizvođačima, imao uvid u račune, plaćanje podizvođačima od strane tuženika putem asignacija, te imao nedvojbeno saznanja da su radovi obustavljeni zbog štrajka podizvođača nastavljani isključivo zbog obećanja koje je Niko Koncul u njegovoj prisutnosti dao podizvođačima da će im platiti već izvršene radove, kao i buduće radove, može se zaključiti da je postojala prešutno izražena suglasnost Miše Matane za sklapanje predmetnog ugovora o pristupanju dugu.

22. Osim toga iz činjeničnih utvrđenja ne proizlazi da bi Mišo Matana na bilo koji način osporavao sklapanje predmetnog ugovora o pristupanju dugu, slijedom čega se ne može prihvatiti zaključak da ovlašteno tijelo nije očitovalo volju za sklapanje predmetnog ugovora o pristupanju dugu.

23. Pobijana odluka suda drugog stupnja je s obzirom na predmetna činjenična utvrđenja previše formalistička i kruta glede ocjene valjanosti sklapanja predmetnog ugovora o pristupanju dugu, jer ne uzima u obzir sve relevantne okolnosti konkretnog slučaja.

24. Kada bi se u konkretnom slučaju prihvatilo tumačenje suda drugog stupnja ozakonilo bi se postupanje tuženika koje ima obilježja zlonamjernog izbjegavanja ispunjavanja preuzetih obveza prema tužiteljima. Naime, članovi uprave tuženika dužni su u ispunjenju svojih obveza postupati sukladno odredbi čl. 75. ZTD prema kojoj je član društva dužan postupati s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.

25. Obzirom odgovor na postavljena revizijska pitanja ne može uvijek biti jednoznačan za sve situacije, jer zavisi o pojedinačnim okolnostima konkretnog slučaja, valja reći da u situaciji, kada se uprava društva investitora, koja se sastoji od dva člana uprave koji su bili ovlašteni za zastupanje skupno, u kojoj prilikom sklapanja usmenog ugovora o pristupanju dugu svoju izričitu suglasnost nije usmeno dao jedan član uprave, ali je taj isti član uprave bio prisutan prilikom davanja usmene izjave ugovora o pristupanju dugu od strane drugog člana uprave, bio je prisutan prilikom obilazaka gradilišta, nije se protivio dogovorenom načinu nastavka izvršenja radova i plaćanju asignacijom neposredno podizvođačima, tada se za sklapanje ugovora o pristupanju dugu na temelju čl. 101. Zakona o obveznim odnosima, uprava društva investitora ne može s uspjehom pozivati na činjenicu da za sklapanje usmenog ugovora o pristupanju dugu svoj izričiti pristanak nisu dala oba člana uprave pozivom na odredbu čl. 242. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima.

26. Slijedom navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 391. st. 7. ZPP ukinuti pobijanu drugostupanjsku presudu te predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

27. Pri ponovljenom će odlučivanju drugostupanjski sud, vezan pravnim shvaćanjem izraženim u ovoj odluci, donijeti novu, zakonitu odluku kojom će se ujedno odlučiti o cjelokupnim troškovima postupka, uključujući i o troškovima ovog revizijskog postupka.

28. Odluka o troškovima postupka nastalim u povodu revizije utemeljena je na odredbi čl. 166. st. 3. ZPP.

Zagreb, 24. veljače 2026.

Predsjednik vijeća:
Slavko Pavković

Broj zapisa: **9-30885-19599**

Kontrolni broj: **04cb1-80611-dd0b2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.